

Dhamma TIME

“มาฆบูชา”

ประมวลภาพพิธีถวายโคมมาฆประทีป ณ สภาธรรมกายสากล วัดพระธรรมกาย
วันเสาร์ที่ 14 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2558 (หน้า)

www.dmc.tv

Tel.02-831-1774

เกาะติด
สถานการณ์
ข่าวบุญ

หนังสืออยู่ในบุญ
online
mp3 นานั่งสมาธิ

dmc-tv

ชมสด LIVE

อ่านธรรมะ
กฎแห่งกรรม

ฝันในฝันตัดช่วง
ทบทวนทุกวัน

ธรรมะเยาวชน
การ์ตูน

www.dmc.tv

ชมถ่ายทอดสดทุกวัน ชมรายการย้อนหลัง
สมาธิ นรท สวรรค์ กฎแห่งกรรม ศูนย์รวมสื่อธรรมะมากมาย
ให้คุณอยู่ในบุญตลอดเวลา

Dhamma TIME TOP OF WEEK

ปี 2558

- 4 ขาวบุญต่างประเทศ
“วัดพุทธโฮบรอนน์จัดปฏิบัติธรรม เมือง Stuttgart”
- 5 ขาวบุญในประเทศ
“ขอเชิญร่วมพิมพ์หนังสือ Love Myself รักในตัวตน”
- 6 ความปลื้มใจจากกองพันเนื่อนาบุญ
“ตอน..ยิ่งก้าว ยิ่งสว่าง ยิ่งทำให้หนักแน่น
ในการบวช”
- 8 ความปลื้มใจจากกองพันเนื่อนาบุญ
“ตอน..จะเป็นพระแท้ตามรอยมหาปูชนียาจารย์”
- 10 ความปลื้มใจจากกองพันเนื่อนาบุญ
“ตอน..ขอเลื่อนวันลาสิกขาไปไม่มีกำหนด”
- 12 ความปลื้มใจจากกองพันเนื่อนาบุญ
“ตอน..ต่อเวลาบวชไม่มีวันเลิก”
- 14 ประมวลภาพพิธีถวายโคมมาฆะประทีป
- 24 มหาปูชนียาจารย์
“วัดโบสถ์บน สถานที่บรรจุธรรมวิชาธรรมกาย
ของพระผู้ปราบมาร”
- 28 ธรรมะเพื่อประชาชน
“ความพิเศษของพระพุทธศาสนา”
- 33 Review DMC
“พุทธวิธีครองรักให้ยั่งยืน”
- 36 หิตธัมม งานศิลป์ ถิ่นเหนือ
“ความพิเศษของพระพุทธศาสนา”

วัดพุทธไฮล์บรอนน์จัดปฏิบัติธรรม เมือง Stuttgart

วัดพุทธไฮล์บรอนน์ ประเทศเยอรมนี ได้จัดปฏิบัติธรรมบ้านกัลยาณมิตร ณ เมือง Stuttgart (สตัทท์การ์ท)

กัลยาณมิตรภคชนก ชเตพีล เมือง Stuttgart (สตัทท์การ์ท) ประเทศเยอรมนี ได้นิมนต์พระอาจารย์จากวัดพุทธไฮล์บรอนน์ มาเป็นเนื่อนานบุญ โดยพระอาจารย์ได้นำสวดมนต์ทำวัตรเช้าและปฏิบัติธรรมกลั่นใจใสๆ ก่อนที่สาธุชนผู้มีบุญทุกท่านจะได้อาราธนาศีล 5 และกล่าวคำถวายภัตตาหารเป็นสังฆทาน โดยมีกัลยาณมิตรสำเภาสาคเนอร์ เป็นประธานนำกล่าวคำถวาย

ส่วนภาคบ่ายทุกท่านได้ร่วมกันปฏิบัติ

ธรรมกลั่นใจใส ก่อนที่จะประกอบพิธีกล่าวคำถวายกองทุนต่างๆ ดังนี้ พิธีนำกล่าวถวายกองทุนผ้าป่า มีกัลยาณมิตรอภิญญา สอนโสติ เป็นประธานนำกล่าวคำถวาย , พิธีกล่าวถวายกองทุนคิลานเภสัช มีกัลยาณมิตรภคชนก ชเตพีล เป็นประธานนำกล่าวคำถวาย , พิธีกล่าวถวายกองทุนเครื่องห่มกันหนาว มีกัลยาณมิตรเยี่ยม สืบสัน เป็นประธานนำ

กล่าวคำถวาย , จากนั้นสาธุชนได้ร่วมกันถวายกองทุนต่างๆ พร้อมทั้งปัจจัยและไทยธรรมแด่คณะสงฆ์ และในโอกาสนี้พระอาจารย์ได้แสดงธรรมเรื่องความสำคัญของการสร้างบารมีและหน้าที่ชาวพุทธ ก่อนที่ทุกท่านจะได้ถ่ายภาพหมู่ประวัติศาสตร์ร่วมกันเพื่อตรึงระลึกนึกถึงบุญที่ได้ทำร่วมกันในครั้งนี้

Love Myself "รักในตัวตน"

Love Myself "รักในตัวตน"

คือหนังสือที่เรียบเรียงเนื้อหาจากกรายการเทศนาธรรมทันโลกทันธรรม และข้อคิดรอบตัว โดยมีสาระเนื้อหาเกี่ยวกับความแตกต่างของชายและหญิง การดำเนินชีวิตด้วยความเข้าใจในธรรมชาติของมนุษย์ การปรับทัศนคติ การพัฒนาและดูแลรักษาใจของตัวเองและใจของผู้อื่นด้วยความรัก ใช้หลักธรรมรับมือกับความขัดแย้ง ควบคุมอารมณ์ร้ายๆ และรักตัวเองเป็น เปลี่ยนตัวเองใหม่ให้ใครๆ ต่างหลงรักคุณ

Me, myself and I. "รักคนอื่นได้ แต่ต้องรักตัวเองด้วย"

พิเศษสำหรับเจ้าภาพกองทุนจะได้รับหนังสือเป็นของที่ระลึกและจะได้รับการประกาศรายชื่อในรายการทันโลกทันธรรม

ร่วมบุญจัดพิมพ์ได้ที่

วันธรรมดา จุดรับบริจาค ณ ห้องซันติ สำนักงานใหญ่

วันอาทิตย์ จุดรับบริจาค สภาธรรมกายสากลทั้งสองฝั่ง

ส่งรายชื่อ ก่อนวันอาทิตย์ที่ 12 เมษายน พ.ศ.2558

รับหนังสือที่ระลึก

วันอาทิตย์ที่ 3 พฤษภาคม พ.ศ.2558

วันธรรมดา ห้องสมุด DCI, วันอาทิตย์ เส้า N27 สภาธรรมกายสากล

สื่อการศึกษาศีลธรรมมอบเป็นธรรมบรรณาการ

ขอเชิญร่วมบุญจัดพิมพ์หนังสือ

Love Myself "รักในตัวตน"

โดย พระมหาสมชาย ฐานวุฑโฒ

Love Myself "รักในตัวตน" คือหนังสือที่เรียบเรียงเนื้อหาจากกรายการเทศนาธรรมทันโลกทันธรรม และข้อคิดรอบตัว โดยมีสาระเนื้อหาเกี่ยวกับความแตกต่างของชายและหญิง การดำเนินชีวิตด้วยความเข้าใจในธรรมชาติของมนุษย์ การปรับทัศนคติ การพัฒนาและดูแลรักษาใจของตัวเองและใจของผู้อื่นด้วยความรัก ใช้หลักธรรมรับมือกับความขัดแย้ง ควบคุมอารมณ์ร้ายๆ และรักตัวเองเป็น เปลี่ยนตัวเองใหม่ให้ใครๆ ต่างหลงรักคุณ

Me, myself and I.
"รักคนอื่นได้ แต่ต้องรักตัวเองด้วย"

พิเศษ

สำหรับเจ้าภาพกองทุนจะได้รับหนังสือเป็นของที่ระลึกและจะได้รับการประกาศรายชื่อในรายการ ทันโลกทันธรรม

ประเภทกองทุน	รับหนังสือ	ประกาศรายชื่อ
กิตติมศักดิ์	10 เล่ม	6 เดือน (72 ครั้ง)
อุปถัมภ์	5 เล่ม	3 เดือน (36 ครั้ง)
กองทุน	1 เล่ม	1 สัปดาห์ (3 ครั้ง)

ร่วมบุญจัดพิมพ์ได้ที่ วันธรรมดา จุดรับบริจาค ณ ห้องซันติ สำนักงานใหญ่

วันอาทิตย์ จุดรับบริจาค สภาธรรมกายสากลทั้งสองฝั่ง

ส่งรายชื่อ ก่อนวันอาทิตย์ที่ 12 เมษายน 2558

รับหนังสือที่ระลึก วันอาทิตย์ที่ 3 พฤษภาคม 2558

วันธรรมดา ห้องสมุด DCI, วันอาทิตย์ เส้า N27 สภาธรรมกายสากล

สื่อการศึกษาศีลธรรมมอบเป็นธรรมบรรณาการ หนังสือโครงการผลิตสื่อธรรมะมูลนิธิธรรมะคุ้มครองโลก สอบถามเพิ่มเติมได้ที่ โทร. 08-8072 7374, 09-8248 9328 หรือที่ชมรมแห่งตลอดในธรรม เส้า N27 สภาธรรมกายสากล

สหพทาน ธรรมทาน ชินาติ การให้ธรรมะ ชนะการให้ทั้งปวง

หนึ่งในโครงการผลิตสื่อธรรมะมูลนิธิธรรมะคุ้มครองโลก

สอบถามเพิ่มเติมได้ที่ โทร. 08-8072-7374, 09-8248-9328 หรือที่ชมรมแห่งตลอดในธรรม เส้า N27 สภาธรรมกายสากล

สหพทาน ธรรมทาน ชินาติ การให้ธรรมะ ชนะการให้ทั้งปวง

ความปลื้มใจจากกองพันเนื่อนาบุญ

ตอน..ยิ่งก้าว ยิ่งสว่าง ยิ่งทำกิจหนักแน่นในการบวช

กราบคารวะพระเดชพระคุณหลวงพ่อบุญ
ที่เคารพอย่างสูง

กระผมพระธรรมทายาทศิริศักดิ์ วังสิริโก อายุ 42 ปี ก่อนมาบวชผมมีอาชีพเป็นผู้รับเหมาตักแต่งภายในครับ แล้วการบวชครั้งนี้ก็เป็นครั้งที่ 3 ในชีวิตของผมแล้ว ซึ่งสองครั้งแรกผมก็บวชที่วัดพระธรรมกายเพราะโยมแม่ชอบวัดพระธรรมกาย หลังจากบวชไปสองครั้ง ชีวิตผมก็เปลี่ยนไปเลยครับ ผมเลิกอบายมุขทุกอย่าง รู้จักรักษาศีล แล้วก็ประทับใจตัวเองเอาไว้ไม่ให้มีครอบครัว เพราะตั้งใจลึกๆ เพื่อวันข้างหน้าจะได้มาบวชอีก พอปี พ.ศ. 2556 รู้สึกตัวเองพร้อมมากและอยากบวชถวายหลวงพ่อบุญ จึงตัดสินใจบวชในโครงการบวชธรรม 69 ปี พระเทพญาณมหามุนี และต่อเวลามาเรื่อยๆ จนถึงทุกวันนี้ครับ

ตอนเป็นฆราวาสผมมีชีวิตอิสระมาก เพราะเป็นผู้รับเหมาต้องย้ายที่บ่อย ขึ้นตึกนั้นลงตึกนี้ ผมไปมาแล้วแทบทุกจังหวัดในประเทศไทย ชีวิตไม่เคยอยู่นิ่งเลย จึงไม่เคยรู้จักความสงบ แต่พอบวชได้นั่งสมาธิ(Meditation)ทำให้ผมปลอดภัย และทั้งที่มีอิสระน้อยกว่าตอนเป็นฆราวาสแต่ผมกลับรู้สึกมีความสุขมากครับ การบวชทำให้ผมทำความดีได้ง่าย รักษาศีลได้ง่าย และพอได้เป็นหนึ่งในความสำเร็จของการขยายงานพระศาสนาโดยเฉพาะการเดินธุดงค์ธรรมชัย ทำให้ผมเกิดศรัทธาในพระศาสนาในที่สุดเลยครับ

การเดินธุดงค์บนเส้นทางพระผู้ปราบมารในปีนี้นี้ ผมตั้งใจทำทุกอย่างก้าวให้เป็นย่างก้าว นอกจากจะบวชธรรมพระเดชพระคุณหลวงพ่อบุญแล้ว ก็อยาก

จะเอาบุญมาถวายหลวงพ่อบุญด้วยครับ วันแรกที่เดินผมรู้สึกตื่นเต้นจึงยังประคองใจไม่ค่อยได้กว่าจะถึงที่หมายที่ ม.ปทุมธานี ก็ทั้งร้อนทั้งเหนื่อย แต่พอวันที่สามของการเดินเริ่มตั้งหลักได้ ผมจะดูรูปหลวงพ่อก่อนเดิน เสร็จแล้วก็จะนึกถึงหลวงปู่ไว้ที่กลางท้อง ผมทำสมาธิไปทุกก้าว สัมมาอะระหังไปเรื่อยๆ ดวงตาผมจะมองแต่ย่างของพระเพื่อนที่อยู่ข้างหน้า พอเอาใจจรดเข้ากลางได้ ข้างทางเป็นยังไงเหมือนมันจะมองไม่เห็นไม่รู้แล้วใจของผมก็อยู่แต่กับหลวงปู่ทุกก้าว ผมเห็นหลวงปู่เป็นองค์ทองคำอยู่ในศูนย์กลางกาย ใหญ่บ้าง เล็กบ้าง สลับกันขึ้นมาเรื่อยๆ แบบผุดขึ้นที่ละองค์

และรู้สึกเย็นวาวๆ ในท้องด้วยครับ ทุกกิโลเมตร

จะนึกถึงหลวงปู่ทองคำได้ตลอด เพราะถ้าใจหลุดออกมาเมื่อไหร่จะรู้สึกร้อนมาก เหนื่อยมาก กลดกับยามก็หนักมาก แต่ถ้านิ่งอยู่ข้างในมันจะสบายไปหมดเลยครับ ยิ่งตอนที่เดินธุดงค์อัญเชิญหลวงปู่ทองคำผมยิ่งปลื้ม ผมรู้สึกที่เราโชคดีที่ได้เป็นหนึ่งในทางอัญเชิญ ซึ่งก็มีแบบนี้มีแค่ครั้งเดียว ผมจึงตั้งใจสุดๆและเห็นหลวงปู่ทองคำขยายออกมาจากศูนย์กลางกายของผมตลอดเส้นทางเลย หลวงพ่อครับ พอไปถึงอนุสรณ์สถานแต่ละแห่งของหลวงปู่ ผมจะรู้สึกพิเศษมาก ผมจะก้มดูพื้น มองดูต้นไม้ นึกว่าหลวงปู่ท่านคงเคยมาเดินตรงนี้ พอไปถึงวัดโบสถ์บนก็ไปนั่งในโบสถ์ปลื้มอยู่คนเดียวว่าตรงนี้แหละที่หลวงปู่เข้าถึงธรรม ผมภาคภูมิใจมากที่มีครูบาอาจารย์แบบนี้ ซึ่งผมก็ตั้งใจที่จะเป็นลูกศิษย์ที่ดีของท่านให้ได้ครับ อีกเรื่องที่ผมปลื้ม คือการได้เห็นถึงความตั้งใจที่โยมเขาเพียรหาปानะและภัตตาหาร

มาถวายพระธุดงค์ทุกวัน ผมไม่รู้จะตอบแทนน้ำใจโยมได้อย่างไร จะให้รับไปฉันทุกอย่างก็ทำไม่ได้ ก็เลยได้แต่ให้พร ขอให้โยมมีทรัพย์สมบัติได้สร้างบารมีอย่างสะดวกสบาย ขอให้คุณโยมทั้งหลายเจริญ นะครับ

ผมขอกราบขอบพระคุณหลวงพ่อบ้างอย่างสูง ที่ให้โอกาสผมได้เดินธุดงค์ แล้วโยมแม่ของผมก็ปลื้มมากเพราะได้มาโปรยทุกวันครับ การเดินธุดงค์ทำให้ผมหนักแน่นในการบวชจนไม่คิดที่จะลาสิกขา แล้วทุกก้าวที่ย่ำตลอด 485 กิโลเมตรผมขอให้หลวงพ่อบรรเทาภัย ภัยปวตธา ขอให้อยู่เป็นกำลังใจให้ทุกคนไปนานๆ ส่วนตัวผมก็พร้อมลุยทุกภารกิจของหลวงพ่อ ผมขอเป็นพระลูกชายของหลวงพ่อตลอดไปครับ

**มอบกำลังใจ...ส่งความรัก
และความห่วงใย ผ่านทาง e-card**

กับ www.dmc.tv มีให้คุณเลือกหลายแบบหลากสไตล์ อีการ์ดธรรมะ อีการ์ดคำคม อีการ์ดอวยพรวันเกิด อีการ์ดให้กำลังใจ อีการ์ดวันสำคัญและอื่นๆ อีกมากมาย

ความปลื้มใจจากกองพันนั้ือนาบุญ

ตอน..จะเป็นพระแท้ตามรอยมหาปูชนียาจารย์

กราบการวះพระเดชพระคุณหลวงพ่
ที่เคารพอย่างสูง

กระผมพระธรรมทายาทศิริพงษ์ สิริพล อายุ
23 ปี บวชในโครงการ 1 แส่นรูป ภาคฤดูร้อน ปี
พ.ศ. 2556 ครับ

ผมรู้จักวัดพระธรรมกายตอนเรียนอยู่ปี 1 คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา เพราะว่าพี่ผู้พี่ประธานชมรมพุทธมาชวนไปค่ายที่ระยอง มีค่าใช้จ่ายแค่ร้อยเดียว ผมเลยตัดสินใจไปกับเขาเพราะจะไปเล่นน้ำทะเลครับ พอได้นั่งสมาธิได้ฟังพระอาจารย์เทศน์ผมรู้สึกประทับใจมาก พอกลับจากค่ายปั๊บผมก็เลิกดื่มเหล้าเลย คือตอนนั้นที่เผลอไปดื่มเพราะผมเห็นเพื่อนก็ดื่ม ใครๆ ก็ดื่มเลย คิดว่ามันเป็นเรื่องปกติของมนุษย์ แต่พอรู้ว่าเราคิดผิด ผมก็ตั้งใจรักษาศีลทันทีครับ ตอนอยู่ปี 2 ผมได้อ่านประวัติของพระเดชพระคุณหลวงปู่ ผมประทับใจในทุกช่วงชีวิตของท่าน และชอบพิเศษตรงเรื่องราวที่คลองบางอีแหล่ หลวงปู่ท่านตั้งจิตอธิษฐานขอพรว่า ผมรู้สึกว่าการที่ผู้ชายคนหนึ่งตัดสินใจแบบนั้น มันน่ามหัศจรรย์และยิ่งใหญ่ ผมเลยอธิษฐานตามว่าขออย่าให้ผมตายก่อนเลย ขอให้ผมได้บวชก่อน แล้วผมจะบวชตลอดชีวิต ผมก็คิดเสมอว่าถ้าเรียนจบเมื่อไหร่จะบวชทันทีเลย พอสอบปลายภาคปี 4 (พ.ศ.2556) ส่งรายงานวันสุดท้าย ปรี๊ดเสร็จเย็นเล่มไปวางที่โต๊ะอาจารย์แบบอุ่นๆ ก็อธิษฐานว่าขอรายงานนี้อะต้องแก้ไขอะไรเลยเราจะออกบวชแล้ว คืออย่าให้มีอะไรมาทำให้ชักช้า แล้วก็นั่งรอมาเข้าโครงการและปลงผมเลยครับ ผมไม่คิดจะรอรับปริญญาเพราะอยากบวชให้ทันมารับกุหลาบมากกว่าครับ การที่ผมบวชนอกจากจะได้มี

โอกาสทำพระนิพพานให้แจ้ง ยังทำให้โยมพ่อยอม
แม่ของผมนอกจากที่ท่านก็โง่บุญอยู่แล้ว ได้มาสั่งสม
บุญมากขึ้นมากๆ เลยและเปิดบ้านกัลยาณมิตร
ด้วยครับ ทำให้ญาติพี่น้องและคนแถวนั้นได้มา
รวมตัวกันสวดมนต์นั่งสมาธิด้วยกันแต่เรื่องบุญครับ
พ่อแม่ได้เดินธุดงค์ธรรมชัยทุกคนก็พลอยเปลี่ยนไป
กับผมด้วย

หลวงพ่อบุญรอด ผมปรารถนาที่จะเดินดูองค์เส้น
ทางพระผู้ปราบมารมาตั้งแต่บวชแรกๆ แล้ว เพราะ
ผมอยากแสดงความกตัญญูอยากตอบแทน
พระคุณของหลวงปู่ ผมเข้าใจว่าหลักสำคัญในการ
เดินอยู่ที่สมาธิ เพราะการเดินมันลำบากต้องเจอ
แดดเจอทางไกลเจอทุกอย่าง ดังนั้นผมจะฟัง
โอวาทหลวงพ่อเป็นหลัก หลวงพ่อบอกให้มอง

กลางมอทาง ถึงจะเป็นคำสั้นๆแต่ความหมายมันชัดเจน ผมก็ทำตาม ผมไม่สนข้างทางเลยครับ แล้วตอนนั่งสมาธิผมทำอย่างไรตอนเดินธุดงค์ผมก็ทำอย่างนั้น ผมจดใจเข้ากลางตลอดเวลา แล้วก็มีองค์พระอยู่ในศูนย์กลางกาย ผมก็เข้าไปในองค์พระ แล้วก็มีองค์พระขยายขึ้นมาอีกหลายๆ องค์ ผมก้าวไปพร้อมกับองค์พระและความสว่างภายใน มีความสุขความบริสุทธิ์ทำให้ไม่เหนื่อยไม่ท้อแม้แต่ก้าวเดียวครับ แม้จะถึงที่พักจะฉันทานะจะสงน้ำหรือทำอะไรก็ยังเห็นองค์พระอยู่ตลอดเวลา พอตื่นจากจำวัตรปุ๊บก็จะรักษาใจทำสมาธิทันทีครับ และทุกอย่างก้าวผมจะแผ่เมตตาเป็นระยะๆ ให้โยม ให้ทุกๆ วิ และทุกๆ คนที่สนับสนุนได้บุญกันเยอะๆ แม้แต่คนที่ยังไม่ศรัทธาก็ขอให้เขาได้บุญได้มีศรัทธา เกิดความตั้งใจที่จะมาช่วยกันทำนุบำรุงพระพุทธศาสนาครับ ส่วนตัวผมเองยังได้เดินธุดงค์ยังได้เห็นถึงมโนปณิธานของหลวงพ่อก็ยังทำให้ผมมั่นคงมั่นใจในการบวชเป็นพระแท้ครับ

หลวงพ่อกับ ในแต่ละวันพอรู้ว่า มีพระมหาเถระ-พระเถระให้ความเมตตามาร่วมเดินธุดงค์ ทั้งที่ท่านก็มีกิจมากมาย บางองค์ท่านก็มีอายุพรรษา มากแต่ก็ยังเมตตามาเป็นขวัญกำลังใจให้กับพระธุดงค์ ผมรู้สึกปีติใจมากเลย บางองค์ท่านก็เมตตาให้พื้นที่วัดของท่านเป็นที่พัก แถมยังฝากโอวาทมาให้ด้วย ทำให้พวกผมซึ่งใจ และได้ดูท่านเป็นต้นแบบในการรักษาพระพุทธศาสนาครับ

สุดท้ายนี้ ผมอยากบอกว่าผมรักหลวงพ่อกันมากเลย ผมจะช่วยแบ่งเบาภาระของหลวงพ่ให้ได้มากที่สุด และขอถวายบุญทุกบุญขอให้หลวงพ่อดีสุขภาพแข็งแรงมากๆ ให้อยู่เป็นหลักชัยให้ลูกๆ ไปนานๆ นะครับ ส่วนผมจะขอติดตามลุยสร้างบารมีขอศึกษาวิชาธรรมกายกับหลวงพ่อกันไปทุกชาติ จะขอสืบทอดวิชาธรรมกายไปจนถึงที่สุดแห่งธรรมครับ

ความปลื้มใจจากกองพินเนือนานบุญ

ตอน..ขอเลื่อนวันลาสิกขาไปไม่มีกำหนด

กราบคารวะพระเดชพระคุณหลวงพ่อกะแก้ว
ที่เคารพอย่างสูง

กระผมพระธรรมทายาทสุริยา อตฺตคุโณ อายุ 25 ปี บวชในโครงการ 1 แสนรูป รุ่นเข้าพรรษา ปี พ.ศ. 2556 ครับ

หลวงพ่อกับครับ ตอนแรกผมยังไม่คิดว่าจะบวชนะครับ แต่บังเอิญวันนั้นไปเดินเล่นที่ บิ๊ก C เห็นพุทธชนบวช มองเข้าไปก็ไม่เห็นใครเห็นแต่รูปภาพของหลวงปู่ ผมก็รีบเดินเข้าไปอย่างรวดเร็วเอาปัจจัยไปหยอดตู้ครับ วันหลังผมก็ผ่านไปแถวบุญนั้นอีก แต่คราวนี้เจอผู้นำบุญยืนยิ้มอยู่ พี่เขาชื่อพี่ก๊วย สมปรารถนา พี่เขาพูดว่า “น้องๆ บวชไหมคะ ดีนะ ไม่มีค่าใช้จ่ายเลยนะคะ” บวชเถอะนะ

คือผมยังไม่ทันตั้งท่าอะไรเลยพี่เขาคุยเองเองหมดเลยครับ แล้วเขาก็บอกว่า “น้องเขียนใบสมัครให้พี่หน่อยและพี่ขอตัดปอยผมด้วยนะ” ผมก็งงเพราะผมยังไม่ได้บอกเลยว่าบวช แล้วจะให้ผมเขียนใบสมัคร แถมยังจะตัดปอยผมอีก พี่เขาก็ให้เหตุผลว่า “ไม่บวชไม่เป็นไรนะแต่เขียนใบสมัครให้พี่ได้ไหมให้พี่ได้ชื่นใจหน่อย เพราะน้องเป็นคนแรกในวันนี้ที่เดินมาหา ถือว่าเอาฤกษ์เอาชัยนะ” ผมก็มองไปที่รูปพระเดชพระคุณหลวงปู่ที่ตั้งอยู่ในบุญ แล้วก็ตัดสินใจว่า เอาไงก็เอา บวชก็บวช หลวงพ่อกับนอกจากผมจะได้บวชฟรีแล้ว วันนั้นผมยังได้กินข้าวฟรีด้วยเพราะพี่เขาพาไปเลี้ยงครับ

พอผมได้มาบวช ได้ศึกษาธรรมะ ได้นั่งสมาธิ พบกับความสุภาพใน ผมก็นึกขอบคุณโยมพี่ก๊วยมากๆ ที่ทำให้ผมเขียนใบสมัคร ซึ่งโยมพี่ก๊วยเขาก็

พระธรรมทายาทสุริยา อตฺตคุโณ
(พุทธบุตรกองพินเนือนานบุญ)

บอกว่าเขาปลื้มมากที่ได้เห็นผมเดินธุดงค์ และพูดทั้งน้ำตาว่าการที่จะหาใครมาบวชได้สักคนหนึ่งมันยากมากเลย จบโครงการอยู่ต่อก็ยากเข้าไปอีก แถมอยู่ต่อแล้วยังได้เดินธุดงค์ด้วย ทำให้ปลื้มที่สุดเลย ถ้าอยากปลื้มไม่รู้ลืมอย่างนี้ ก็ต้องลั่นกลองรบออกไปชวนบวชกันได้แล้วจ้า

หลวงพ่อกับ หลังจากเดินธุดงค์เส้นทางพระผู้ปราบมารแล้ว ทำให้ผมมีความมุ่งมั่นในการสร้างบารมีมากยิ่งขึ้น ผมประทับใจโครงการนี้มาก และไม่ใช่เรื่องง่ายเลยที่ใครจะจัดโครงการอย่างนี้ได้ ดังนั้นผมจึงตั้งใจมาก พอก้าวออกจากวิหารหลวงปู่

เหยียบลงบนกลีบดาวรายปับ น้ำตาผมแทบไหล เพราะรู้สึกว่ามีบุญมากที่ได้มาทำภารกิจที่ยิ่งใหญ่อย่างนี้ และได้เป็นตัวแทนของหลวงพ่เป็นตัวแทนของหมู่คณะ ที่จะไปประกาศคุณของพระเดชพระคุณหลวงปู่ ผมตั้งใจจะทำหน้าที่นี้ให้ดีที่สุด จะไม่ทอดย้อต่ออุปสรรคใดๆ ผมรักษาใจในก้าวแรกทันที มองกลางมองทาง สัมมาอะระหัง ผมเดินรุดงค์เหมือนกำลังนั่งสมาธิครับ ทุกย่างก้าวผมจะนึกถึงหลวงปู่ หลวงพ่อ คุณยายอาจารย์ พอเจอ แด่ดร่อน-ลมหนาว-ฝนตก-ผมก็สู้ด้วยการทำใจหยุดใจนิ่งอย่างเดียว ตัวมันก็โปร่งโล่งเบา เดินอย่างกล้าหาญไม่กลัวตาย เดินอย่างมีความสุขครับ และเห็นหลวงปู่อยู่กึ่งกลางท้องตลอด บางวันหลวงปู่ก็ใหญ่คลุมตัวผม บางวันก็รู้สึกตัวเราเป็นหลวงปู่หลวงปู่เป็นตัวเรา บางทีตัวเราก็ตายไปเลยครับ

การเดินรุดงค์ในครั้งนี้ ทำให้ผมได้ฝึกฝนตัวเองอย่างมาก ได้ฝึกสมาธิแบบเข้มข้น ทำให้ผมรักชีวิตสมณะเพราะชีวิตสมณะมีคุณค่ามีประโยชน์

และสูงส่ง แล้วผมก็นึกถึงบุญคุณของโยมพ่อโยมแม่ที่ทำให้ผมได้เกิดมาเป็นผู้ชาย และให้ผมบวช ผมก็ยังตั้งใจฝึกตัวเองให้เป็นพระแท้ให้โยมพ่อโยมแม่ภูมิใจครับ

หลวงพ่ครับ พระลูกชายคนนี้ขอกราบขอบพระคุณหลวงพ่เป็นอย่างสูง ที่ให้ผมได้บวชได้พบกับชีวิตใหม่ และยังทำให้ทุกคนในครอบครัวของผมนึกถึงเรื่องบุญบาป ทุกคนมีความสุขมากขึ้น มีชีวิตที่ดีขึ้นมากด้วยครับ ผมขอบบเพลงนี้แทนใจถวายหลวงพ่ครับ

ผมรู้ว่าการจะจัดบวชพิธีมันทำได้ยาก ผมจึงตั้งใจจะตอบแทนพระคุณของหลวงพ่ด้วยการบวชให้ดีกว่าดีที่สุด และขอเอาบุญที่ได้ทำมาทุกภาพทุกชาติถวายหลวงพ่อนะครับ ขอให้หลวงพ่แข็งแรง มีอายุขัยยืนยาว หายป่วยไฉ่ ถ้าเป็นไปได้ผมก็อยากเอาความไม่แข็งแรงของหลวงพ่มาไว้ที่ผม แล้วเอาความแข็งแรงของผมไปไว้ที่หลวงพ่แทนเพราะผมรักหลวงพ่มากที่สุดกว่าที่สุดครับ

เรื่องของชีวิต...มันซับซ้อน

เราอย่ามีชีวิตอยู่เพียงทำมาหากินอย่างเดียว...มันไม่พอ

ต้องเอาตัวให้รอดด้วย รอดจากอบาย รอดจากภัยในวิภวสงสาร

รอดขึ้นไปบนสวรรค์และรอดจากกิเลสอาสวะไปสู่นิพพาน

(คุณครูโมใหญ่ : ๑๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๕)

www.dmc.tv

ความปลื้มใจจากกองพันเนื่อนาบุญ ตอน..ต่อเวลาบวชไม่มีวันสึก

กราบคารวะพระเดชพระคุณหลวงพ่อกะ
ที่เคารพอย่างสูง

กระผมพระธรรมทายาทอรรณพันท์ ธัญญะวโร
อายุ 63 ปี บวชในโครงการ 1 แสนรูป ภาคฤดูร้อน
ปี พ.ศ. 2556 ครับ

ก่อนมาบวชผมทำธุรกิจส่วนตัว ตอนแรกๆ ก็
รุ่งดีอยู่ครับ แต่ทำไปทำมาก็ได้หนี้เพิ่มขึ้นมา
พระพุทธรูปหลายล้านบาท ผมก็พยายามหาทางแก้
แต่แก้ไม่ได้ สุดท้ายจึงตัดสินใจเอาปัจจัยที่ยังมี
เหลืออยู่ มาทำบุญกุศลกับหลวงพ่อก แล้วเกิดเหตุ
อัศจรรย์ทันตาเลยครับ คือน้องสาวผมเกิดสงสาร
เลยช่วยให้หนี้บางส่วนให้ถึง 3 ล้านบาท ผมก็คิด
อีกว่าเราต้องเติมบุญให้มากกว่านี้ จึงตัดสินใจบวช
ครับ เพราะต้องสู้ด้วยบุญ

ตอนแรกผมกะว่าจะบวชเอาบุญแค่ครบ
โครงการ แต่พอใกล้จะจบโครงการหลวงพ่อก็ชวน
ให้อยู่ต่อ เพราะจะได้ไปช่วยเป็นพระพี่เลี้ยงรุ่นเข้า
พรรษา ผมก็ถามตัวเองว่าเราจะตอบแทนหลวงพ่อก
ได้อย่างไร ที่ให้โอกาสเราได้บวชพิธีทำให้เราได้พบที่
พึ่งในชีวิต ผมเลยตัดสินใจเลื่อนวันลาสิกขาออกไป
เลย และไปเป็นพระพี่เลี้ยงช่วยโครงการบวชแสนที่
ศูนย์อบรมสมุทรปราการ ช่วงเวลาที่ได้ทำหน้าที่
เป็นพระพี่เลี้ยงเป็นอะไรที่ปลื้มมากเลยครับ ภาค
ภูมิใจมากที่ได้มีส่วนสร้างคนสร้างพระสืบทอดอายุ
พระพุทธศาสนา แล้วผมก็ต่อเวลาอีกจนได้เดิน
ธุดงค์ธรรมชัย เส้นทางพระผู้ปราบมารปีที่ 3 (ปี
2557) พอได้เดินธุดงค์ก็ยิ่งทำให้ผมศรัทธาต่อ
ความเป็นพระแท้มากขึ้น แล้วเพราะบุญจากการ
บวช บุญจากการนั่งสมาธิ ทำให้ปัญหาที่มีค่อยๆ
จาง

พระธรรมทายาทอรรณพันท์ ธัญญะวโร
(กองพันเนื่อนาบุญ)

คลี่คลายลง โยมลูกสาวก็บอกกับผมว่า “พระพ่อก
ไม่ต้องสึกนะคะ ให้บวชอยู่กับหลวงพ่อกไปเรื่อยๆ จะ
ได้มีบุญเยอะๆคะ” ซึ่งผมเองก็อยากตอบแทนใน
ความเมตตาของหลวงพ่อกอยู่แล้วครับ ประกอบกับ
เวลานั่งสมาธิได้เห็นองค์พระภายใน ทำให้ผมรู้สึก
มีความสุขจนไม่อยากจะอะไรอีกแล้ว มันเป็นความ
สงบเป็นทางสว่าง ต่างจาก 60 ปีของชีวิตที่ผ่านมา
เหมือนฟ้ากับเหวเลย ผมจึงไม่คิดที่จะลาสิกขาครับ

หลวงพ่อกครับ แล้วตอนเดินธุดงค์เส้นทางพระผู้
ปราบมาร ปีที่ 4 (ปี 2558) ผมทำตามทีหลวงพ่อก
กำชับตลอด ว่าถ้าเรามีสมาธิดี ถ้าเราเห็นองค์พระ

ทุกอย่างก้าว โยมที่มาคอยต้อนรับจะได้บุญมาก
ตัวพระพุทธรูปองค์เองก็จะได้อานิสงส์มากด้วย พอเท้าของผม
เริ่มเหยียบกลีบดาวรวยผมก็ทำสมาธิทันทีเลย
แต่อย่างก้าวผมจะนึกถึงหลวงปู่หลวงพ่อตลอด
ไม่ให้หลุด มีหลุดบ้างก็จะดึงกลับมาอย่างไร เวลาที่
ใจนิ่งดีผมจะเห็นองค์พระพุทธรูปขึ้นมาจากศูนย์กลาง
กายครับ ท่านใส่มากเห็นชัดเจนและสว่างยิ่งกว่า
พระอาทิตย์ตอนกลางวัน แล้วตอนก้าวเท้าถ้าใจนิ่ง
เข้าไปอีกองค์พระก็จะแผดตลอดเวลาและใหญ่คลุม
ตัวผมไว้ หลวงพ่อครับ แม้ผมจะเป็นพระสูงอายุ
แล้วแต่ใจผมสู้ไม่เคยคิดท้อถอยเลยแม้แต่ก้าว
เดียว เพราะผมก็อยากให้พระพุทธรูปศาสนาวิชา
ธรรมกายรุ่งเรืองตลอดไปครับ

พอถึงวันฉลองชัยขีตังเมเห็นหลวงพ่เมตตา
มาต้อนรับที่ลานเจดีย์ ผมนี้ร้องไห้เลยมันดีใจที่ได้

เห็นหน้าหลวงพ่อ ผมก็รับอธิษฐานให้อานิสงส์ที่
เกิดจากการเดินธุดงค์ขอให้หลวงพ่หายป่วยไวๆ
ครับ

หลวงพ่ครับ ผมมุ่งมั่นทำธุรกิจส่วนตัวมาตั้ง
40 ปี แต่ที่ผ่านมาผมทำบุญได้แค่นี้เดียว แต่พอ
มาบวช มาเดินธุดงค์แม้จะเป็นระยะเวลาไม่นาน
แต่ผมรู้สึกว่าได้บุญมาก เป็นช่วงชีวิตที่มีคุณค่า
ที่สุด นึกถึงทีไรก็ปลื้มทุกทีครับ สำหรับวัยอย่างผม
ที่ผ่านร้อนผ่านหนาวมาเยอะแล้ว ขอยืนยันครับ
ว่าการบวชเป็นชีวิตที่ดีที่สุด ผมอยากเชิญชวน
แมนแมนลูกๆ หลานๆ ให้มาบวชไว้ๆ ไม่ต้องรอให้
อายุเยอะก่อนแล้วค่อยบวชนะครับ เพราะชีวิตเรา
มันสั้นลงเหลืออยู่น้อยลงไปทุกวันแล้ว ส่วนตัวผมตอน
นี้ตั้งใจจะบวชให้ดีที่สุดไปวันต่อวัน และพร้อมลุย
ช่วยทุกโครงการของหลวงพ่...ไม่คิดมากครับ

ประมวลภาพพิธีถวายโคมมาฆประทีป

www.dmc.tv

ในวันที่ 3 กุมภาพันธ์ของทุกปีเป็นวันมหาปฐนียาจารย์ ที่เหล่าศิษยานุศิษย์จะได้มาตริภคิณีถึงมหาปฐนียาจารย์ทั้ง 3 ท่าน เพราะเป็นวันคล้ายวันละสังขารของพระเดชพระคุณพระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร) เมื่อปี พ.ศ. 2502 และคุณยายอาจารย์มหารัตนอุบาสิกาทองสุก สำแดงปั้น ในปี พ.ศ. 2506 และเป็นวันสลายร่างคุณยายอาจารย์มหารัตนอุบาสิกาจันทร์ ขนนกยูง ในปี พ.ศ. สำหรับในปีนี้มีพิธีสำคัญ คือ การอัญเชิญรูปหล่อทองคำของพระมงคลเทพมุนี ไปประดิษฐาน ณ วัดโบสถ์บน บางคูเวียง สถานที่บรรลุนิพพานของพระเดชพระคุณหลวงปู่ ซึ่งจะได้นำประวัติความสำคัญของสถานที่แห่งนี้มาแสดงให้แก่มหาชนได้ทราบ

วัดโบสถ์บน บางคูเวียง ตั้งอยู่ริมคลองบางกอกน้อยฝั่งตะวันตก ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี เป็นวัดเก่าแก่สร้างมาตั้งแต่สมัยอยุธยาตอนปลาย ซึ่งยังอนุรักษ์โบราณสถานไว้ในสภาพสมบูรณ์ ประวัติความเป็นมาและผู้สร้างวัดโบสถ์บนบางคูเวียง ไม่แน่ชัด แต่มีเรื่องเล่าที่ปรากฏในหนังสือวัดทั่วราชอาณาจักร เล่ม 2 (พิมพ์เมื่อ พ.ศ. 2526) ว่าพระมหากษัตริย์ในสมัยกรุงศรีอยุธยาเคยเสด็จมาประทับอยู่บริเวณที่ตั้งวัดนี้ ภายหลังทรงยกที่ดินให้สร้างเป็นวัด โดยโปรดเกล้าฯ ให้สร้างถาวรวัตถุที่เป็นศิลปกรรมแบบอยุธยา มีเอกลักษณ์ คือ พระอุโบสถเป็นรูปทรงเรือสำเภา อันหมายถึงการเดินทางสัญจรและการค้าในอดีต สร้างขึ้นเมื่อประมาณ พ.ศ. 2300 ในสมัยอยุธยาได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมาเมื่อประมาณ พ.ศ. 2310

วัดโบสถ์บน

ย้อนรอยประวัติศาสตร์ ณ วัดโบสถ์บนภิกษุหนุ่มนามว่า สด จนฺทสโร เป็นผู้ที่สนใจในการเรียนด้านวิปัสสนาเป็นชีวิตจิตใจนับจากวันแรกที่บวช ท่านได้เรียนวิปัสสนากับพระอาจารย์โหม่ง อินฺท - สุธมฺมมุนี ตลอดพรรษาแรก นอกจากนี้ท่านยังหาความรู้ด้านวิปัสสนาเพิ่มเติมจากตำรา โดยส่วนใหญ่อ่านจากคัมภีร์วิสุทธิมรรค ถ้าวันไหนหยุดเรียนคันถธุระ ท่านมักจะไปหาพระอาจารย์ต่าง ๆ ที่มีชื่อเสียงด้านวิปัสสนา เพราะต้องการหาความรู้เพิ่มเติม สมัยที่ท่านเรียนอยู่ที่วัดพระเชตุพนวิมลมังคลาราม ราชวรมหาวิหาร (วัดโพธิ์) ได้รู้จักกับหลวงพ่อนก จึงไปเยี่ยมหลวงพ่อนกที่วัดโบสถ์บน บางคูเวียง หลวงพ่อนกมักให้ท่านไปเทศน์แทนอยู่เสมอ กิจวัตรที่ท่านทำเป็นประจำเวลาไปอยู่วัดโบสถ์บน บางคูเวียง คือ เวลาบ่ายสองโมงท่านจะเข้าไปปฏิบัติสมาธิในโบสถ์ บรรยายภาศในสมัย

พิธีอัญเชิญรูปหล่อทองคำพระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร) ประดิษฐาน ณ วัดโบสถ์บน
วันอังคารที่ 3 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2558

นั้น รอบโบสถ์มีต้นไม้ร่ม เป็นป่าล้อมรอบ มีความ
เงียบสงบไปทั่วบริเวณ ท่านจึงไป ๆ มา ๆ ที่วัดโบสถ์-
บน บางคูเวียง อยู่เป็นประจำ เมื่อท่านหยุดเรียน
ด้านคันถธุระแล้ว จึงมุ่งปฏิบัติด้านวิปัสสนาธุระ
อย่างจริงจัง

ในขณะนั้นท่านต้องการที่จะไปจำพรรษาที่
วัดโบสถ์บน บางคูเวียง เพราะต้องการจะตอบแทน
พระคุณของเจ้าอธิการชุ่ม (เจ้าอาวาสวัดโบสถ์บน
บางคูเวียง ในสมัยนั้น) ซึ่งเคยถวายคัมภีร์มูลกัจ-
จายน์และคัมภีร์พระธรรมบทให้ท่านได้เรียนพระ-
ปริยัติธรรม ด้วยการช่วยแสดงธรรมให้แก่พระภิกษุ
สามเณร อุบาสก อุบาสิกา ในวัด ท่านจึงกราบลา
ท่านเจ้าประคุณสมเด็จพระพุฒาจารย์ (เข้ม) เจ้า
อาวาสวัดพระเชตุพนฯ เดินทางไปจำพรรษาที่
วัดโบสถ์บน บางคูเวียง ในพรรษาที่ 12

เมื่อถึงกลางพรรษา ท่านก็มีความคิดว่า “ใน
เมื่อเราตั้งใจจริง ๆ ในการบวช จำ เดิมอายุ 19 ปี
เราปฏิญาณตนบวชจนตาย ขออย่าให้ตายใน
ระหว่างก่อนบวช บัดนี้ก็ได้บอกมาถึง 15 พรรษา
อย่างเข้าพรรษานี้แล้ว ก็พอแก่ความประสงค์ของเรา
แล้ว บัดนี้ของจริงของแท้ที่พระพุทธเจ้าท่านรู้ท่าน
เห็นเรายังไม่ได้บรรลุ ยังไม่รู้ไม่เห็น สมควรแล้วที่จะ
ต้องกระทำ อย่างจริงจัง” (ตั้งแต่อายุ 19 ปี)

ในวันขึ้น 15 ค่ำ เดือน 10 (ปี พ.ศ. 2460) เมื่อ
กลับจากบิณฑบาตแล้ว พระเดชพระคุณหลวงปู่
เข้าไปนั่งสมาธิเจริญภาวนาในพระอุโบสถ ขณะนั้น
เวลาประมาณแปดโมงเศษๆ ท่านเริ่มทำความ
เพียร โดยตั้งใจว่า หากยังไม่ได้ยินเสียงกลองเพล
จะไม่ยอมลุกจากที่ เมื่อตั้งใจดังนั้นแล้วก็หลับตา
ภาวนา “สัมมา อะระหัง” ไปเรื่อย ๆ จนกระทั่งความ
ปวดเมื่อยและอาการเหน็บชาค่อย ๆ เพิ่มขึ้น

น้อย ๆ และมากขึ้นจนมีความรู้สึกว่าการะดูทุกชิ้น
แทบจะระเบิดหลุดออกมาเป็นชิ้น ๆ จนเกือบจะ
หมดความอดทน ความกระวนกระวายใจก็ตามมา
ท่านรำพึงในใจว่า “เอ..แต่ก่อนเราไม่เคยรู้สึกเช่นนี้
เลย พอตั้งสัจจะลงไปว่า ถ้ากลองเพลไม่ดังจะไม่
ลุกจากที่ เหตุใดมันจึงเพิ่มความกระวนกระวายใจ
มากมายอย่างนี้ ผิดกว่าครั้งก่อน ๆ ที่นั่งภาวนา
เมื่อไรหนอกลองเพลจะดังสักที” คิดไปจิตก็ยิ่งแกว่ง
และซัดส่ายมากขึ้น จนเกือบจะเลิกนั่งหลายครั้ง
แต่เมื่อได้ตั้งสัจจะไปแล้วท่านก็ทนนั่งต่อไป ในที่สุด
ใจก็ค่อย ๆ สงบลงทีละน้อย แล้วรวมหยุดเป็นจุด
เดียวกัน เห็นเป็นดวงใสบริสุทธิ์ขนาดเท่าฟองไข่
แดงของไก่ ในใจชุ่มชื้นเบิกบานอย่างบอกไม่ถูก
ความปวดเมื่อยหายไปไหนไม่ทราบ ในเวลา
เดียวกันนั้นเสียงกลองเพลก็ดังขึ้น วันนั้นพระเดช
พระคุณหลวงปู่มีความสุขตลอดทั้งวัน ดวงธรรมชั้น
ต้นซึ่งเป็นดวงใสก็ยังเห็นติดอยู่ที่ศูนย์กลางกาย
ตลอดเวลา

ในช่วงเย็น หลังจากได้ร่วมลงฟังพระ-
ปาฏิโมกข์กับเพื่อนภิกษุ ท่านได้เข้าไปในพระ-
อุโบสถแล้วตั้งสัตยาธิษฐานว่า “แม่เลือดเนื้อจะ
แห้งเหือดหายไป เหลือแต่หนังเอ็น กระดูก ก็ตามที่
ถ้านั่งลงไปแล้วไม่บรรลุมรรคที่พระพุทธเจ้าทรงเห็น
จะไม่ยอมลุกขึ้นจากที่จนตลอดชีวิต” เมื่อตั้งจิต
อธิษฐานเสร็จ จึงเริ่มนั่งและตั้งจิตอ่อนน้อมแด่
พระพุทธเจ้าว่า.. “ขอพระองค์ได้ทรงพระกรุณา
โปรดข้าพระพุทธเจ้า ทรงประทานธรรมที่พระองค์
ได้ตรัสรู้อย่างน้อยที่สุดแล่ง่ายที่สุด ที่พระองค์ได้
ทรงรู้แล้วแก่ข้าพระพุทธเจ้า ถ้าข้าพระพุทธเจ้ารู้
ธรรมของพระองค์แล้วเป็นโทษแก่ศาสนาของ
พระองค์แล้ว ขอพระองค์อย่าทรงพระราชทานเลย
ถ้าเป็นคุณแก่ศาสนาของพระองค์แล้ว ขอพระองค์
ได้ทรงพระกรุณาโปรดพระราชทานแก่ข้าพระองค์
ข้าพระองค์รับเป็นทนายศาสนาในศาสนาของ
พระองค์ไปจนตลอดชีวิต”

เมื่อพระเดชพระคุณหลวงปู่ตั้งความ

www.dmc.tv

๒๐๗

ปรารภมาแล้ว ก็เริ่มนั่งขัดสมาธิเข้าที่ภาวนาพอดี
นึกถึงมดขี้อยู่ระหว่างช่องแผ่นหินซึ่งกำลังไต่ไป
มา จึงหยิบขวดน้ำมันก๊าด เอาน้ำมันมาจุ่มเพื่อจะ
เขียนวงให้รอบตัวกันมดครบวง แต่พอจรดนิ้วที่พื้น
ยังไม่ถึงครึ่งวง ก็เกิดความคิดขึ้นมาว่า **“ชีวิตสละได้
แต่ทำไมยังกลัวมดขี้อยู่เล่า”** ท่านนึกละเอียดตัวเอง
จึงวางขวดน้ำมันลง แล้วนั่งเข้าที่ได้อีกประมาณครึ่ง
ค่อนคืน เมื่อใจหยุดเป็นจุดเดียวกันก็มองเห็นดวง
ใสบริสุทธิ์ขนาดเท่าฟองไข่แดงของไก่ ซึ่งยังติดอยู่
ที่ศูนย์กลางกายจากเมื่อเพล ยิ่งมองยิ่งใสสว่าง
มากขึ้น และขยายใหญ่ขนาดเท่าดวงอาทิตย์ ดวง
ใสยังคงสว่างอยู่อย่างนั้น โดยที่ท่านก็ไม่ทราบว่าจะ
ทำอย่างไรต่อไปเพราะทุกสำนักที่ท่านได้ศึกษา
มาไม่เคยมีประสบการณ์เช่นนี้มาก่อน

ขณะที่ใจหยุดนิ่งอยู่ตรงนั้น ก็มีเสียงหนึ่งดัง
ขึ้นมาจากจุดกลางดวงนั้นว่า “มัชฌิมา ปฏิปทา”
แต่ขณะที่เสียงนั้นดังแล้วขึ้นมาในความรู้สึก ก็เห็น
จุดเล็ก ๆ เรืองแสง สว่างวาบขึ้นมาจากกลางดวง
นั้น เสมือนจุดศูนย์กลางของวงกลม ความสว่าง
ของจุดนั้นสว่างกว่าดวงกลมรอบ ๆ ท่านมองเรื่อย
ไป พยายามคิดว่า “นี่กระมังทางสายกลาง จุด
เล็กที่เราเพิ่งจะเห็นเดี๋ยวนี้อยู่กึ่งกลางพอดี ลอง
มองดูซิ จะเกิดอะไรขึ้น” จุดนั้นค่อย ๆ ขยายขึ้นและ
โตเท่ากับดวงเดิม ดวงเก่าหายไป ท่านมองไปเรื่อย
ๆ ก็เห็นดวงใหม่ลอยขึ้นมาแทนที่ เหมือนน้ำพุที่พุ่ง
ขึ้นมาแทนที่กัน ต่างแต่ใสมิ่งขึ้นกว่าดวงเดิม ใน
ที่สุดก็เห็นกายต่าง ๆ ผุดขึ้นกันขึ้นมาจนถึง
ธรรมกายเป็นพระปฏิมากรเกิดดอกบัวตูม ใส
บริสุทธิ์ยิ่งกว่าพระพุทธรูปบูชาองค์ใดเสียงพระ
ธรรมกายกังวานขึ้นมาในความรู้สึกว่า **“ถูกต้อง
แล้ว”** ความปิติสุขก็เกิดขึ้นอย่างที่ไม่เคยเป็นมา
ก่อนท่านถึงกับรำพึงขึ้นมาเบา ๆ ว่า “เอ..มันยาก
อย่างนี้เอง ถึงได้ไม่บรรลุกันความเห็น ความจำ
ความคิด ความรู้

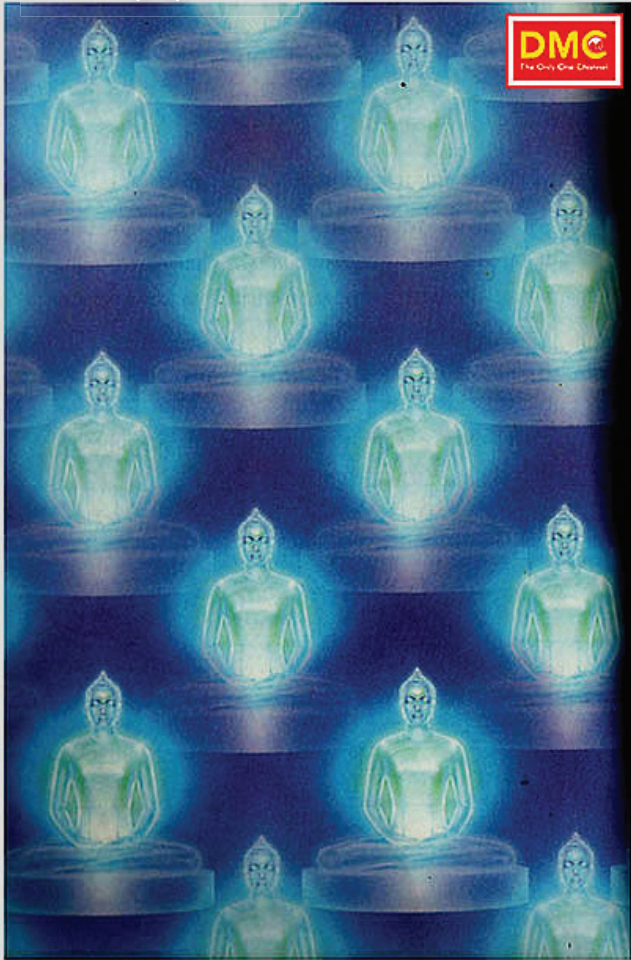
**ต้องรวมเป็นจุดเดียวกัน เมื่อหยุดแล้วจึงดับ
เมื่อดับแล้วจึงเกิด”** การค้นพบวิชชาธรรมกายอัน
เป็นของจริงของแท้ เป็นทางบรรลुธรรมที่องค์
สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าได้ทรงบรรลุมานแล้ว
เป็นสิ่งที่ละเอียดลึกซึ้งมาก พระเดชพระคุณหลวง
ปู่จึงมาคำนึงว่า “คัมภีโรจายัง* ธรรมเป็นของลึกซึ้ง
ถึงเพียงนี้ ใครจะไปคิดคาดคะเนเอาได้ พันวิสัยของ
ความตรึกนึกคิดถ้ายังตรึกนึกคิดอยู่ก็เข้าไม่ถึง ที่จะ
เข้าถึงได้ต้องทำให้รู้ตรึก รู้นึก รู้คิดนั้น หยุดเป็นจุด
เดียวกัน แต่พอหยุดก็ดับ แต่พอดับแล้วก็เกิด ถ้าไม่
ดับแล้วไม่เกิด นี่เป็นของจริง หัวต่อมีเป็นอยู่ตรงนี้
ถ้าไม่ถูกส่วนดังนี้แล้ว ก็ไม่มีไม่เป็นเด็ดขาด”

เนื่องจากวัดโบสถ์บนมีความสำคัญ คือ เป็น
สถานที่บรรลุธรรมของพระมงคลเทพมุนี ดังนั้น
พระเทพญาณมหามุนีจึงนำเหล่าศิษยานุศิษย์ทั้ง
หลายให้มาร่วมหล่อรูปเหมือนทองคำเพื่อไป
ประดิษฐาน ณ วัดแห่งนี้ และบัดนี้ก็ถึงเวลาแล้วที่
จะได้พร้อมใจกันอัญเชิญรูปหล่อทองคำของพระ
เดชพระคุณหลวงปู่ไปประดิษฐานไว้ที่อุโบสถ
วัดโบสถ์บน เพื่อตริภักดิ์ถึงเหตุการณ์สำคัญ
ในวันบรรลุธรรม และเป็นการแสดงกตัญญู
กตเวทิตาต่อพระมงคลเทพมุนี ที่นำเอาวิชา
ธรรมกายกลับคืนมาสู่โลกอีกครั้งหนึ่ง

*คัมภีโร ทุกฺทโส ทฺรณฺโพนฺโธ สนฺโต ปณฺโติ อตฺถกฺ
กาจโร นิปุโณ ปณฺทิตเวทนีโย แปลว่า ธรรมะนี้
เป็นธรรมลึกซึ้ง เห็นได้ยาก รู้ตามได้ยาก สงบ
ประณีต จะคาดคะเนเอาไม่ได้ ละเอียด รู้ได้เฉพาะ
บัณฑิต

อ้างอิง: วิชาปฏิปทามหาบุรุษนียาจารย์ (GL 305)
และ www.dmc.tv

ความวิเศษสุดของพระพุทธศาสนา

ต้องอาศัยใจหยุดใจนิ่งอย่างเดียว ใจหยุดจึงจะหลุดพ้นจากอวิชชาและจากการเป็นบ่าวเป็นทาสของพญามาร

* มีวาระพระบาลีที่ปรากฏใน อปริหานิสูตร ว่า
 "สีเล ปติฏฐิตอ ภิกขุ อินฺหริเยสุ จ สํวโต
 โกชนมฺหิ จ มตฺตญฺญู ชาคริยํ อนุยฺยุชฺติ
 เหวํ วิหฺรมาตาปี อโหโรตฺตมตฺตนิทฺโต
 ภาวยํ กุสลํ ธมฺมํ โยคฺกุเขมสฺส ปตฺติยา
 อปฺปมาทรโต ภิกขุ ปมาเท ภยทสฺสลิ วา
 อภพฺโพ ปริหานาย นินฺพพานสฺสเสว สฺนฺติเก"

ภิกษุผู้ตั้งอยู่ในศีล สำรวมในอินทรีย์ทั้งหลาย รู้จักประมาณในโภชนะ หมั่นประกอบความเพียร ภิกษุผู้มีปกติพากเพียรอยู่อย่างนี้ ไม่เห็นแก่นอน ไม่เกียจคร้านทั้งกลางวันและกลางคืน เจริญกุศลธรรมเพื่อบรรลุดุคณอันเกษมจากโยคะ ผู้ยินดีในความไม่ประมาท มีปกติเห็นภัยในความประมาท เป็นผู้ไม่ควรเพื่อความเสื่อม ย่อมเป็นผู้ปฏิบัติใกล้พระนิพพานทีเดียว"

ทุกวันนี้มนุษย์ตกเป็นบ่าวเป็นทาสของกิเลส อาสวะ คือ โลภะ โทสะ โมหะ ทำให้เกิดความทุกข์ ทรมาน มีเกิด มีแก่ มีเจ็บ ตาย และมีการสูญเสีย เกิดขึ้นมากมาย แม้กระทั่งภัยสงครามที่เกิดขึ้นทุกวันนี้ ล้วนเกิดมาจากกิเลส ๓ ตระกูลใหญ่ คือ โลภะ โทสะ โมหะ ที่เข้าไปบังคับบัญชา ในจิตใจของมนุษย์ บังคับให้คิดให้พูดให้ทำลายล้างกันเอง มวลมนุษยชาติซึ่งเป็นเครือญาติกันจึงทำร้ายกันเอง รบราฆ่าฟันกันเอง ไม่ได้รบกับศัตรูที่แท้จริง แต่ผู้รู้ ผู้มีธรรมจักษุ มีทัศนะ ท่านรู้ว่าศัตรูที่แท้จริงนั้นไม่ใช่มนุษย์ แต่คือพญามาร ซึ่งเป็นศัตรูที่ร้ายกาจ เป็นคู่ต่อสู้ที่อันตรายที่สุด จะเอาชนะได้

การจะบรรลุดุคณสูงสุดของชีวิต คือพระนิพพาน อันเป็นแดนเกษมจากโยคะ คือกิเลสเครื่องร้อยรัดทั้งหลาย จำเป็นต้องดำเนินตามปฏิปทา ที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าและผู้รู้ในกาลก่อนได้ทำไว้ เป็นแบบอย่าง ท่านสอนไว้ว่า ภิกษุ หรือผู้เห็นภัยในสังสารวัฏ จำเป็นต้องชำระศีลของตน ให้สะอาดบริสุทธิ์ อย่าให้ต่างพร้อย อย่าให้ขาด หรือทะลุ เพราะศีลที่บริสุทธิ์เป็นพื้นฐานที่จะทำให้การเจริญสมาธิภาวนาก้าวหน้า ขึ้นไป ถ้าหากรักษาศีลซึ่งเป็นส่วนหยาบ คือรักษากาย และวาจาให้บริสุทธิ์ไม่ได้ การชำระใจซึ่งมีความละเอียดอ่อนยิ่งไปกว่า

นั่นก็ทำได้ยาก นั่นหมายถึงว่าศีลไม่บริสุทธิ์จะเป็นอุปสรรคต่อการเข้าถึงธรรมนั่นเอง

นอกจากนั้นต้องเป็นผู้สำรวมอินทรีย์ทั้ง ๖ คือ สำรวมตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ ไม่ให้หลงไหล เพลิดเพลินไปกับอายตนะภายนอกที่มากระทบ ไม่ว่าจะเป็นรูป เสียง กลิ่น รส สัมผัส และธรรมารมณ์ อันน่าใคร่ น่าพอใจ เมื่อใจไม่ไปยึดติดกับวัตถุ สิ่งของภายนอก จะโน้มกลับเข้ามาหยุดนิ่ง อยู่ในภายในได้ง่ายขึ้น ดังนั้น การสำรวมอินทรีย์ทั้ง ๖ จึงเป็นสิ่งสำคัญ ที่จะช่วยให้เข้าถึงฝั่งแห่งใจหยุดนิ่ง ได้เร็วขึ้น และผู้รู้ท่านได้สอนต่อไปอีกว่า ให้รู้จัก ประมาณในการบริโภค หากรับประทานมากเกินไป หนังสือตึงหนังตาก็หย่อน ซึ่งจะส่งผลให้ย่อหย่อน ต่อการทำความเพียร เพราะความเพียรจะเป็นเหตุ ให้เข้าถึงธรรมะ ฉะนั้น ต้องไม่เห็นแก่นอน ไม่เห็น แก่การกิน ไม่เกียจคร้านทั้งกลางวันกลางคืน และ ต้องหมั่นทำความเพียรอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ

ผู้ที่ปฏิบัติได้เช่นนี้ แม้จะยังไม่ได้บรรลุนิพพาน ย่อมได้ชื่อว่ากำลังดำเนินตามปฏิปทาของ พระอริยเจ้าทั้งหลาย อย่างน้อยก็ได้ชื่อว่าเป็นผู้เห็น ภัยในวัฏสงสาร เป็นผู้ไม่ประมาท เป็นผู้ก้าวเข้าสู่ หนทางพระนิพพาน เมื่อบุญบารมีเต็มเปี่ยม ถึง เวลาที่จะเข้าถึงธรรมะภายในได้อย่างแน่นอน หลัก ปฏิบัติพื้นฐานเพื่อการเข้าถึงพระนิพพานเป็นอย่าง นี้ นอกจากนี้ พระพุทธองค์ทรงยืนยันการปฏิบัติ ตามหลักเพื่อให้เข้าถึงพระนิพพานไว้ว่า

เมื่ออินทรีย์สังวรมีอยู่ ศีลของภิกษุผู้มี อินทรีย์สังวรสมบูรณ์ ย่อมมีอุปนิสัยสมบูรณ์ เมื่อ นั้นสัมมาสมาธิก็จะสมบูรณ์ขึ้น เมื่อสัมมาสมาธิมี อยู่ ยถาภูตญาณทัสสนะของภิกษุนั้นก็จะสมบูรณ์ เมื่อมียถาภูตญาณทัสสนะ นิพพิทา วิราคะของ ภิกษุนั้นย่อมถึงความเต็มเปี่ยม เมื่อภิกษุมีนิพพิทา และวิราคะ วิมุตติญาณทัสสนะก็ย่อมสมบูรณ์ เปรียบเหมือนต้นไม้ที่มีกิ่งและใบสมบูรณ์ แม้

สะเก็ดของต้นไม้นั้นก็ถึงความบริบูรณ์ เมื่อเปลือก ถึงความบริบูรณ์ กระพี้ก็ถึงความบริบูรณ์ แม้แก่นก็ ถึงความบริบูรณ์ไปตามลำดับ

สำหรับผู้เริ่มศึกษาเรื่องของพระนิพพาน อาจจะสงสัยว่า พระนิพพานเป็นสุขอย่างยิ่งนั้น เป็นอย่างไร รสแห่งการเข้าถึงพระนิพพานเป็น อย่างไร จะอุปมาอุปไมยได้หรือไม่ว่า สุขจากพระ นิพพานมีมากกว่าสุขที่ยังตกอยู่ในภพสามอย่างไร บ้าง แล้วทำไมพระผู้มีพระภาคเจ้าจึงทรงชักชวน ให้ภิกษุเป็นผู้ยินดีในพระนิพพาน ไม่ให้ไปยินดีใน เบญจกามคุณ ทั้งที่เป็นของมนุษย์ และของทิพย์

ก่อนอื่นต้องทำความเข้าใจให้ตรงกันก่อนว่า นิพพานนั้น เป็นชื่อของความดับทุกข์ดับกิเลส ท่าน กล่าวไว้ ๒ ประเภท คือ “สุปปาติเสสนิพพาน” เป็น นิพพานที่สามารถเข้าถึงได้ในขณะที่มีชีวิตอยู่ อยู่ในตัวของเรานี้เอง โดยมีจุดเชื่อมโยงกันที่ ศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ ถ้าหยุดใจได้ถูกส่วน มีความละเอียด ความบริสุทธิ์ถึงที่สุด ก็จะเข้าถึงได้ เป็นนิพพานของพระอริยเจ้า ที่ขจัดกิเลสอาสวะได้ หมดสิ้นแล้ว แต่ยังมีชีวิตอยู่ ส่วน “อนุปปาติเส สนิพพาน” เป็นเหตุว่างอยู่นอกภพสามออกไป ผู้ที่ หมดกิเลสเป็นพระอรหันต์ เมื่อขันธห้าดับ คือ กาย เนื้อแตกทำลายไป เหลือแต่ธรรมขันธ หรือ ธรรมกาย จะดึงดูดไปสู่อายตนะนิพพาน นิพพานเข้า ถึงได้ในสองลักษณะเช่นนี้

ครั้นพระพุทธองค์ได้ตรัสรู้อนุตตรสัมมา- สัมโพธิญาณ ทรงรู้ชัดว่า รสแห่งธรรมมีรสเดียว คือ วิมุตติรส เป็นรสแห่งความหลุดพ้น ที่เป็นสุขล้วนๆ ไม่มีทุกข์เจือปน ที่ทรงชี้ชวนให้ยินดีในพระนิพพาน อย่างเดียว ก็เพราะพระองค์ได้ทรงสัมผัสรสแห่ง ความสุขที่ยังตกอยู่ในไตรลักษณ์มาหมดแล้ว ทรงรู้ ว่าไม่มีสุขใด ที่เป็นสุขล้วนๆ เพราะยังเจือด้วยกิเลส จึงไม่เที่ยง มีทุกข์เจือปน และบังคับบัญชาไม่ได้ ฉะนั้น การจะเปรียบเทียบระหว่างความสุขที่ยังตก

อยู่ในไตรลักษณ์กับความสุขที่ได้เข้าถึงสภาวะของพระนิพพานนั้น เทียบกันไม่ได้เลย

ถ้าฟังเพียงได้เข้าถึงธรรมกายพระโสดาบัน เป็นพระโสดาบันบุคคล พระพุทธองค์ยังตรัสไว้ว่า “โสดาปัตติผล ประเสริฐกว่าความเป็นพระเจ้าจักรพรรดิในแผ่นดิน ประเสริฐกว่าสุคติโลกสวรรค์ และความเป็นใหญ่ในโลกทั้งปวง” ดังนั้นความสุขของผู้เข้าถึงธรรมจึงเทียบไม่ได้กับความสุขในโลกหรือในสวรรค์ ความประเสริฐของชีวิตวัดกันที่ความสูงส่งของจิตใจ จิตใจที่สูงส่งหมายถึงใจที่ถูกยกระดับให้สูงขึ้นเหนือโลก เหนือวัฏฏะ เป็นผู้เข้าถึงแก่นแท้ของชีวิต คือผู้ได้บรรลุธรรมกาย ยิงได้บรรลุธรรมกายอรหัต เป็นพระอรหันต์ได้เมื่อไร จะเสวยเอกัณตบรมสุข สุขอย่างเดียวเท่านั้น

เราจะซาบซึ้งถึงความสุขที่เกิดจากการเข้าถึงพระนิพพานว่าเป็นอย่างไร ต้องลงมือปฏิบัติด้วยตนเองจึงจะเข้าใจและซาบซึ้ง เพราะพระสัทธรรมที่พระพุทธองค์ทรงตรัสรู้นั้นเป็นเอหิภัสสโก คือเชิญชวนให้มาพิสูจน์ด้วยตัวเอง ผู้รู้ทั้งหลาย ท่านได้อุปมาไว้ว่า หิงห้อยที่มีแสงน้อยริบหรี่ มิอาจจะเอามาเปรียบกับดวงจันทร์ที่ส่องรัศมีสว่างไปทั่ว หยาดน้ำที่ติดอยู่ปลายเส้นผม มิอาจจะเอามาเปรียบกับน้ำในมหาสมุทร ธุลีฝุ่นละอองที่ลอยลอยอยู่ในอากาศ มิอาจจะเอามาเปรียบกับผืนปฐพี

ธรรมชาติเหล่านี้ไม่สามารถเปรียบเทียบกันได้ฉันใด ความสุขทั้งหลายในโลกและจักรวาล ก็ไม่อาจเอามาเปรียบกับสุขในพระนิพพานได้ฉันนั้น เพราะว่าพระนิพพานเป็นเยี่ยม เป็นนิพพานสมบัติอันประเสริฐ ไม่ควรแก่การเทียบด้วยสมบัติอันใด เป็นอมตสมบัติที่ยิ่งกว่าสมบัติที่มีอยู่ในมนุษยโลก เทวโลก หรือพรหมโลกทั้งหมด

โดยเฉพาะปฏิบัติที่จะทำให้ถึงพระนิพพานอันประเสริฐนั้น มีอยู่แต่ในพระพุทธศาสนาเท่านั้น ความวิเศษสุดของพระพุทธศาสนา อยู่ตรงที่มีปฏิบัติไปสู่พระนิพพาน มีเป้าหมายเพื่อทำพระนิพพานให้แจ้ง ฉะนั้นการที่พวกเราเกิดมาในชาตินี้ มาพบคำสอนในพระพุทธศาสนาและวิชาธรรมกาย ซึ่งยังมีสอนกันอยู่ นับว่าเป็นผู้มีโชคดีอย่างมหาศาล ซึ่งควรต้องรักษาไว้ และใช้โอกาสอันดีนี้ให้เกิดคุณค่าสูงสุด ด้วยการหมั่นฝึกฝนใจให้หยุดนิ่ง ให้เข้าถึงพระธรรมกายภายในตัว เราจะได้ทำพระนิพพานให้แจ้ง ชีวิตการสร้างบารมีของเราจะปลอดภัย และมีชัยชนะไปทุกภพทุกชาติ ตราบกระทั่งถึงที่สุดแห่งธรรมกันทุกคน

พระธรรมเทศนาโดย: พระเทพญาณมหามุนี
นามเดิม พระราชภาวนาวิสุทธิ (ไชยบูลย์ ธมฺมชโย)

* มก. เล่ม ๓๕ หน้า ๑๔๓

รายการยอดฮิต!

ทันโลกทันธรรม

*** รายการทันโลกทันธรรม**
แหล่งข้อมูลความรู้ สาระทั้งทางโลก
และทางธรรม..เรามีคำตอบให้คุณ

*** รายการข้อคิดรอบตัว**

รายการธรรมะข้อคิดรอบตัว ทุกแง่มุมล้วนเสริมสร้าง
ความรู้ เพิ่มความเข้าใจ คลายข้อสงสัยด้วยหลักธรรม
ของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

พุทธวิธีครองรักให้ยั่งยืน

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงให้พื้นฐานที่ทำให้คู่ชีวิตอยู่ร่วมกันได้อย่างดี มี 4 อย่าง คือ

1. **สมสัทธา มีศรัทธาเสมอกัน** ถ้าในแง่ศาสนา คือ มีความเชื่อ ความศรัทธาเหมือนกัน ถ้าในแง่เกี่ยวกับทางโลกคือ หลักการต่างๆ มีความเชื่อเสมอกัน

2. **สมศีลา มีศีลเสมอกัน** ความประพฤติ ศีลธรรม อบรมมาติเสมอกัน ถ้าคนหนึ่งมีศีล อีกคนหนึ่งไม่มีศีล มันก็ไม่ลงตัว

3. **สมจาคา มีจาคะเสมอกัน** คือความเสียสละ ถ้าคนนี้ทำแล้วอีกคนเห็นด้วย ทุกอย่างก็ไปด้วยกัน อย่างราบรื่น

4. **สมปัญญา มีปัญญาเสมอกัน** พุดง่าย ๆ คือคุยกันรู้เรื่อง เป็นคู่คิดได้

ถ้าได้ทั้ง 4 ข้อนี้ สมชีวิตธรรม คือมีชีวิตที่สม่ำเสมอแล้วถ้าตอนนี้ยังไม่เสมอกัน จะทำอย่างไรดี คือถ้ารู้

หลักทั้ง 4 ข้อนี้แล้ว ก็ทำให้สม่ำเสมอขึ้น ค่อยๆ ปรับเข้าหากันจนกระทั่งเสมอกันให้ได้

วิธีการทำให้ความรักยั่งยืน

ทำไมบางคนตอนก่อนจะแต่งงานทำอะไร都好 แต่พอแต่งงานไปแล้วทำไมมันไม่เหมือนตอนก่อนแต่งงาน คำโบราณเขาใช้คำดี คำว่า "แต่งงาน" คือ มีระยะแต่งงาน กับ ระยะงาน ตอนก่อนจะแต่งงาน เป็นระยะแต่งงาน ต่างฝ่ายต่างโชว์ส่วนดีๆ ให้อีกฝ่ายเห็น ส่วนระยะงาน มันพ้นช่วงที่ไม่ต้องคอยลุ้นว่าอีกฝ่ายจะตกลงปลงใจอะไรหรือเปล่า แต่เป็นว่าจากนี้ไปจะอย่างไร ภารกิจการทำงานที่บ้านใครจะรับใครจะดู อันนี้แหละ ถ้าปรับตัวกันไม่ดีปัญหาก็คงเกิด

เมื่อตัดสินใจครองคู่ชีวิตกันแล้วก็จำเป็นว่าต้องอดอดอม ถนอมน้ำใจซึ่งกันและกัน เอาใจเขามาใส่ใจเรา มุ่งให้อีกฝ่ายอยู่ด้วยความสุข สุดท้ายเราก็จะมีความสุขไปด้วย

ทำอย่างไรให้รักกันนานๆ

สิ่งที่ส่งเสริมให้ชีวิตคู่มีความสุขราบรื่นมั่นคงยืนยาว มีด้วยกัน 4 ข้อ ดังนี้

1. มีศรัทธาไปในแนวทางเดียวกัน
2. มีศิลปะเสมอกัน
3. มีจาคะอันเป็นวิถีคิดแบ่งปันเสมอกัน
4. มีปัญญาเสมอกัน

Shutter_B

การจะอยู่ครองคู่ให้ความรักยั่งยืน
พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงให้ไว้
4 ข้อ คือ

1. ทาน คือ การให้ ต้องมีน้ำใจต่อกัน โบราณ
ใช้คำว่าครอบครัวเพราะว่า ครอบครัวในครัว
เดียวกัน มีนัยยะว่า ถ้าอ้อมก็อ้อมด้วยกัน ถ้าอดก็อด
ด้วยกัน แต่ถ้าเกิดกระเป๋ใคร กระเป๋าท่าน ไม่เกี่ยว
กัน ฉันทิม เธออด ฉันได้ของดี เธอเป็นยังงี้ก็ช่าง
อย่างนี้ละก็ ไม่มีความสุขแน่ เพราะฉะนั้น การให้
หรือการแบ่งปันเป็นพื้นฐานของการอยู่ร่วมกัน

2. ปิยวาจา คือ พูดกันด้วยวาจาไพเราะ คือ
อย่าไปกดเขาลง ต้องให้เกียรติ ให้กำลังใจกัน ยิ่ง
อยู่ใกล้ยิ่งต้องใส่ใจความรู้สึกซึ่งกันและกัน

3. อัตถจริยา คือ ฝึกฝนตนให้เป็นคนดีมี
ประโยชน์ ทำหน้าที่ตนเองให้ดีที่สุด ทำตนเองให้มี
ประโยชน์ มีคุณค่าในตนเอง

4. สมานัตตา คือ วางตัวให้เหมาะสมกับที่ตัว
เป็น เราเป็นใคร สถานะเป็นอย่างไร วางตัวเหมาะ
สมกับสถานะที่ตัวเป็น

หน้าที่ของสามีต่อภรรยา

1. ยกย่องให้เกียรติ
2. ไม่ดูหมิ่น
3. ไม่นอกใจ
4. มอบความเป็นใหญ่ให้
5. ให้เครื่องแต่งตัว

3. ไม่นอกใจ
4. รักษาทรัพย์ให้ดี
5. ขยันทำงาน

ที่นี้ก็ต้องกลับไปเชคกัน ตรงไหนทำดีอยู่แล้วก็ดีมาก อันไหนจะเสริมให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้นไปก็ยิ่งดีเยี่ยมเลย

หน้าที่ของภรรยาต่อสามี

1. จัดการงานดี
2. สงเคราะห์ญาติข้างสามี

หัตถ์มัม งานศิลป์ ถิ่นเหนือ

หัตถ์มัม หรือ หัตถกรรม เป็นคำที่ชาวเหนือใช้เรียกหีบเก็บคัมภีร์ไบเบิล มีใช้สืบต่อกันมาแต่โบราณกาลในดินแดนล้านนา ส่วนใหญ่เป็นคัมภีร์ไบเบิลที่จารด้วยอักษรธรรมล้านนาซึ่งเป็นอักษรที่ใช้กันอย่างแพร่หลายบริเวณภาคเหนือของประเทศไทย หีบพระธรรมที่ใช้ในภูมิภาคนี้เรียกว่ามีเอกลักษณ์เฉพาะที่แตกต่างจากหีบเก็บคัมภีร์ไบเบิลของภาคอื่น เพราะมีลักษณะเป็น “ทรงสูง” คือเป็นทรงสี่เหลี่ยม ด้านล่างของฐานสอบเข้า ส่วนปากหีบผายออก มีฝาครอบปิดด้านบนซึ่งมีหลายลักษณะทั้งฝาตัด ฝาคุ้ม และฝาเรือนยอด

หัตถ์มัมประกอบด้วย 3 ส่วนหลัก คือ ตัวหีบ ฐาน และฝาปิด นิยมใช้ไม้สักเป็นวัสดุเนื่องจากเนื้อไม้ไม่เสียรูปทรงเมื่อนำมาแกะสลัก และมีความคงทนต่อสภาพดินฟ้าอากาศ เป็นงานหัตถศิลป์ที่เน้นความแข็งแรงเพื่อเก็บรักษาคัมภีร์ไบเบิลให้อยู่รอดปลอดภัยในสภาพที่สมบูรณ์มากที่สุด

การสร้างหัตถ์มัมเริ่มจากการนำไม้มาซ้อนทำเป็นฐาน ซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการรับน้ำหนักจากนั้นจะขึ้นโครงแล้วนำแผ่นไม้มาบุงรอบ ส่วนฝาปิดจะใช้วิธีสวมเข้าเดือย ซึ่งจะต้องทำให้สวมปิดได้สนิท ไม่หลวมหรือแน่นเกินไป เมื่อจะหีบหรือบรรจุคัมภีร์ไบเบิลจะใช้วิธียกฝาหีบด้านบนออกจากนั้นจะขัดผิวไม่ให้เรียบ ทาด้วยชาด รัก หรือสีเพื่อรักษาคุณภาพของเนื้อไม้ในอดีตสีที่ใช้ได้มาจากธรรมชาติ เช่น สีดำจากเขม่าไฟ สีแดงจากชาด สีเหลืองจากยางไม้และสีทองจากทองคำเปลวเป็นต้น แล้วจึงประดับตกแต่งด้วยเทคนิคต่าง ๆ มีการลงรักปิดทองเขียนลายรดน้ำ หรือตกแต่งด้วย

การวาดลวดลายให้สวยงาม บางครั้งมีการแกะสลักไม่เป็นลวดลายต่าง ๆ หรือนำกระจกมาประดับเพื่อเพิ่มมิติและทำให้มีความระยิบระยับสวยงามเป็นงานศิลปะที่สร้างสรรคขึ้นด้วยฝีมือของช่างสมัยโบราณ

เนื่องจากหัตถ์มัมถูกสร้างขึ้นโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อเก็บรักษาคัมภีร์ไบเบิลที่บันทึกคำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ผู้สร้างหรือผู้บริจาคทรัพย์ต่างปรารถนาอันสงฆ์ผลบุญจากการถวายหีบเก็บคัมภีร์ไบเบิลไว้เป็นสมบัติพระศาสนา หวังให้ตนประสบแต่ความสุข ความเจริญ และเป็นปัจจัยส่งผลให้ตนไปสู่สุคติโลกสวรรค์และเข้าถึงพระนิพพาน จึงพบว่าหลายหีบตกแต่งลวดลายบอกเล่าเรื่องราวที่เป็นคติทางพระพุทธศาสนาอย่างประณีตบรรจง มีการจารึกชื่อผู้ถวายและข้อความไวบนฝาของหัตถ์มัมด้วย

แม้วันนี้ลวดลายและสีบนหัตถ์มัมอาจซีดจางและลบเลือนไปบ้างตามกาลเวลา แต่ความศรัทธา

ของผู้สร้างและผู้ถวายยังปรากฏเด่นชัด หีบธรรมที่มีหลงเหลือแต่ละใบเป็นหลักฐานยืนยันว่าพระพุทธศาสนาได้เดินทางมาสู่ดินแดนล้านนา ปักหลักมั่นคงและหยั่งรากลึกลงในจิตใจของผู้คนจนคติความเชื่อเรื่องกฎแห่งกรรมและอานิสงส์ผลบุญที่จะได้รับจากการทำความดี ถูกปลูกฝังถ่ายทอดจนกลายเป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิตและวัฒนธรรมล้านนาอย่างแยกไม่ออก ความเลื่อมใสในพระรัตนตรัยสะท้อนออกมาในรูปของงานหัตถศิลป์ที่มีลักษณะเฉพาะตัวฝากไว้เป็นสมบัติของแผ่นดินหีบธรรมจึงเป็นงานพุทธศิลป์ที่สรรค์สร้างด้วยมือถ่ายทอดด้วยใจและประจักษ์ด้วยสายตาเป็นตัวแทนของความศรัทธาที่ชาวถิ่นเหนือมีต่อพระพุทธศาสนาสมควรเก็บรักษาและอนุรักษ์ให้เป็นสมบัติคู่แผ่นดินไทย แผ่นดินธรรมต่อไป

ภาพด้านบน : โครงสร้างลวดลายพรรณพฤษชา ลักษณะเป็นรูปดอกไม้ดอกใหญ่ดอกเดียวอยู่กลางแผ่น และมีลายประดับอยู่ในรูปกรอบสามเหลี่ยมที่เรียกว่าลายปีกค้างคาวอยู่ทั้ง 4 ด้าน

ภาพด้านบน : หีบพระธรรม วัดบุญยืน จังหวัด
น่าน เป็นทรงลุ่ม ฝาตัดฐานปัทม์ สลักภาพนูนต่ำ
และปั้นรักประดับ สร้างขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2338 แสดง
ภาพเล่าเรื่องสิริจุฑามณีชาดกเป็นหนึ่งในปัญญาส
ชาดก ซึ่งเป็นวรรณกรรมทางพระพุทธศาสนาที่พระ
เถระนักปราชญ์ล้านนารวบรวมเรื่องราวปรัมปราที่
เป็นนิทานท้องถิ่นแล้วนำมาเรียบเรียงเป็นชาดกไว้ด้าน
หน้าฝาหีบปรากฏรอยจารึกอักษรธรรมล้านนา
เขียนด้วยรักสีแดง จำนวน 6 บรรทัดความว่า
“จุลศักราช 1157 พระสงฆ์นามว่าทิพพาลังการเป็น
ประธานแก่ศิษย์ทุกคน โดยมีมหาราชหลวงเป็น
องค์อุปถัมภ์พร้อมด้วยขุนนาง นางโนชา และชาว
บ้านนำลวดร่วมกันสร้างหีบพระธรรม โดยขอให้ได้
พบสุข 3 ประการ ซึ่งมีนิพพานเป็นยอด”

ภาพด้านบน : โครงสร้างลวดลายเป็นภาพ
เล่าเรื่อง มักเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับพระพุทธศาสนา
เน้นภาพที่จุดศูนย์กลางแผ่น แล้วจึงคลี่คลายออก
ไปด้านข้างโดยนำหน้าองค์ประกอบภาพ 2 ข้าง
สมดุลกัน

ขอขอบคุณพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ น่าน
ที่เอื้อเฟื้อภาพถ่ายและข้อมูลหีบพระธรรม
วัดบุญยืน สารานุกรมวัฒนธรรมไทย ภาคเหนือ ๑๔
: ๗๕๙๐-๗๕๙๒. กรุงเทพฯ : มูลนิธิสารานุกรม
วัฒนธรรมไทย
ธนาคารไทยพาณิชย์, ๒๕๔๒. สุรสิทธิ์ ไทยรัตน์.
คัมภีร์โบราณในประเทศไทย. กรุงเทพฯ
: มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๖.
ข้อมูลจาก : Tipitaka (DTP)

เมื่อเห็นทุกสิ่ง
เป็นธรรมดา
ก็ไม่มีอะไรมาทำให้
ทุกข์อีก

พระธรรมกิตติวงศ์
8 ก.ย. 46

www.dmc.tv
http://www.facebook.com/dmc072

ความตลบตะแลง
อาจพาพ้นผิดได้
แต่พาให้พ้นทุกข์ไม่ได้
การโกหก
อาจพาไปถึงที่หมาย
ได้ทุกแห่ง ยกเว้นสุคติ

พระธรรมกิตติวงศ์
13 ก.พ. 45

ในการทำสิ่งที่ดีที่สุดนั้น
เราจะรอคอยความพร้อมทุกอย่างก่อนไม่ได้
เพราะความพร้อมต่างๆ ในโลกนี้ยังไม่มี
มีแต่เราต้องสร้าง
ความพร้อมขึ้นมา

(พระเทพญาณมหาคุณ)

www.dmc.tv
http://www.facebook.com/dmc072

เมื่อต้องการขึ้นบน
ก็ต้องยอมแพ้กิเลส

เมื่อต้องการชนะกิเลส
ก็ต้องยอมแพ้คน

พระธรรมกิตติวงศ์
(๒๐ พ.ย. ๔๖)

โกรธมา...โกรธตอบ
ด่ามา...ด่าตอบ

ถ้าทำอย่างนี้ก็ไม่มีการสิ้นสุด
ไฟย่อมดับไฟไม่ได้ แต่น้ำดับไฟได้
ความโกรธดับความโกรธไม่ได้
แต่ความเมตตาชนะความโกรธได้
เราจึงควรชนะคนโกรธ
ด้วยความไม่โกรธ

หนังสือ "สอนธรรม สอนจิตใจ"
โดย : ปิณฑวรรณ

www.dmc.tv
http://www.facebook.com/dmc072

อย่าทนทุกข์กับอดีตอันขมขื่น

อย่าเร่งร้อนอนาคตอันสดใส
ปัจจุบันย่อมสำคัญกว่าสิ่งใด
ถ้าทำใจให้พอดีมีสุขเอย

www.dmc.tv
http://www.facebook.com/dmc072

ใครจะอาจ ป้ายสี ท้องฟ้าใส
ป้ายอย่างไร พากี้ไม่ ยอมเปลี่ยนสี
ต่อให้ป้าย ต่อไป เป็นล้านปี
ก็ไม้อาจ เปลี่ยนสี ท้องฟ้างาม

(ตะวันธรรม)

Dhamma TIME

ติดต่อสอบถามโทร.02-831-1774

www.dmc.tv ให้คุณอยู่ในบุญตลอดเวลา